Ten zlodej čas (Avec le temps) - Hana Hegerová

Ten zlodej čas, ten zlodej čas
mi mnoho vzal
vzal každú drahú tvár
bolo ich iba pár
Čo tu viac povedať
keď srdce nebije
a hlásia mráz
len adie a stíšiť hlas

Ten zlodej čas, ten zlodej čas
aj toho vzal
čo ma aj v dáždi
a v hustej hmle
vedel nájsť
toho vzal
kdo ma raz pohladil pohľadom
Keď mávla mi dlane motýľa
a pohladom kde ho vzal
kam ho dal
je tam deň - tu je noc
Ten zlodej čas má temnú moc

Ten zlodej čas, ten zlodej čas
aj spomienkam berie moc poslednú
stratia jas - vyblednú
a v sobotu podvečer
keď už isť nemám kam
tie obrázky si prezerám
zlý zlodej čas

Ten zlodej čas, ten zlodej čas
aj toho vzal
čo mi dal ako kráľ
na pospas dušu raz
za mojej duše pol
za bozk a za popol
za púzdro v ktorom bol
vianočný staniol
za jeden zlatý vlas
mi všetko, všetko dal
Ten zlodej čas to všetko vzal

Ten zlodej čas, ten zlodej čas
mi vzal aj mňa
to dieťa vo mne, hľa
ešte sa v piesku hra
stavia si krásny hrad
nechce isť ešte spať
no počujem už hlas
pôjd domov, už je tma

Ten zlodej čas, ten zlodej čas
mi všetko vzal
keď človek ako kôň
má chuť už zmierniť cval
keď človek zabudnúť má chuť
kde včera spal
keď človek v hrudi má
už iba mrtvý sval

keď nevie už kam dal svoj život
ako šál a hlásia mráz
Ten zlodej čas mi lásku vzal